

Šumař - Vondráčková, Helena

Ten chlapík jménem tuším Filip,
co bydlí kousek od nás níž.
Tak nějak na mě se vám přilíp,
a věřte je to s ním kříž.

On totiž jeví značnou snahu,
muzikou rozjasnit mou tvář.
Za mnou se táhne v jednom tahu,
tahací harmonikář.

Ten šumař nástroj věčně týrá,
že snad mě zbaví černých mūr.
To na mě vůbec nezabírá,
jsem jak ten šafářům dvůr, já.

Ten hoch je hráčem horších kvalit
a přesto hvězdou by byl rád.
Či možná, že mě chce jen balit,
tak zkouší na mě to hrát."

Ten šumař nástroj věčně týrá,
že snad mě získá s hudbou snáz.
To na mě vůbec nezabírá,
jsem jak ta kamenná hráz, já.

Tak chodí za mnou ve svém drezu
a zmačkne vždycky tentýž kus.
Být spolek na ochranu jazzu,
však by mu zatrh to blues.

Tak chodí za mnou ve svém drezu
a zmačkne vždycky tentýž kus.
Být spolek na ochranu jazzu,
však by mu zatrh to blues.

Ten šumař nástroj věčně týrá,
až prsty má už dřevěné.
Na hudbu se však neumírá,
na lásku teprve ne, já.